

ud til dem, der søge Laan, og spørge dem: Vil I have de 10 Kr. eller ikke? Vil I sige med mig: Det er en Gave, der kastes i Grams, vi ville ikke have dem, saa skulle vi se, hvad Svar han faar. Det var nemlig omtrent det, det ærede Medlem sagde ved første Behandling. Han sagde, at han vilde have fundet det under sin Værdighed at tage imod dem. Rigtignok tror jeg, at han har taget imod dem, men det kan jeg jo ikke paastaa. Men han kan jo blot sige til disse Folk: Er det ikke en god Maade at støtte jer paa? — saa tror jeg ganske sikkert, han der vil faa det rette Svar.

Ordføreren (Jens Busk): Ved at høre det ærede Medlem, mindes jeg uvilkaarlig det gamle Ordsprog: Gud fri mig fra mine Venner; mine Uvenner skal jeg nok vogte mig for. At en speciel Husmandsrepræsentant i dette Ting kan optræde paa den Maade er mig og sikkert de allerfleste Medlemmer i dette Ting og ogsaa Husmændene ubegribeligt. Nej, det ærede Medlem slipper ikke saa billigt fra, at han her ved tredje Behandling udtaler sig imod dette Lovforslag, men ikke har sagt til i Tide. Dette Forslag blev behandlet før Juleferien; hvorfor i Alverden sørgede det ærede Medlem da ikke for at faa sig et Materiale skabt af de Kilder, der nu staa til hans Raadighed? Han taler om det Par Dage, der har været, men det, som det har været os om at gøre, er at faa Sagen færdig i Tide, da Laanebegæringerne skulle indgives inden 1. April, for at Husmændene, hvis Forslaget bliver til Lov, kunne faa Lod og Del i det til den anstundende Juni Termin, og jeg er derfor den højttærede Formand taknemmelig for, at han saa hurtig har sat denne Sag paa Dagsordenen. Det ærede Medlem taler om de faa Dage, der laa imellem, at Udvalget blev færdigt med sit Arbejde, og at Sagen kom til Behandling, men der var mange Dage forud. Det ærede Medlem mærkede godt under 1ste Behandling, at han stod ganske mutters alene. Der var ikke et eneste Medlem, der vilde støtte ham med et Ord ved første Behandling. Baaede fra Højres og socialdemokratisk og naturligvis fra Venstres Side fik denne Sag uskromtet Tilslutning ved første Behandling — med Undtagelse af det ærede Medlem. Hvorfor kom det ærede Medlem saa ikke med noget af sit Materiale? Saa kunde han have stillet Ændring i den Tid, det kunde have ladet sig gøre. Det bebrejder jeg ham, at han ikke er kommen

med Ændringer til anden Behandling, for, som jeg sagde før — og det var ingen Talemaade — jeg tør indestaa for, at Formanden for Udvalget, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) vilde have sørgt for, at der var blevet afholdt et Møde mellem anden og tredje Behandling, for at vi kunde overveje, hvorledes vi skulde stille os til mulige fornuftige Ændringer. Derfor forstaar jeg ikke det ærede Medlems hele Optræden.

Disse 10 Kr., som den ærede sidste Taler talte om, skal jeg ikke komme dybt ind paa, men kun minde om, at naar en Husmand f. Eks. har et Laan hos en Privatmand paa 1,000 Kr., og faar det Laan sagt op og vil laane i Husmandskreditforeningen, kan han, naar hans Ejendom vurderes til 2,000 Kr., faa 1,000 Kr. i Laan, men naar han saa skal til at betale sin Gæld, vil der dog være forsvundet 50 Kr. for ham. Tror det ærede Medlem, at det for disse Smaafolk, for hvem 1 Kr. har noget at betyde, ikke har noget at betyde, om de faa 950 Kr. fra Kreditforeningen eller 960 Kr.? Det betyder meget, for der er endda 40 Kr., han skal skaffe til Veje ad anden Vej. Det maa det ærede Medlem vide. Han har maaske selv laant, eller maaske har han overtaget en Ejendom, hvori der var stiftet Laan. Husmandskreditforeningerne ere jo saa flinke at sørge for at faa Obligationerne omsatte i rede Penge, men ogsaa det koster noget. Det ærede Medlem ved nok, at man kan ikke handle med et Bankinstitut, der omsætter Obligationer i Penge, uden at der skal nogen Provision til, selv om den er lille, og det tager alt sammen paa Summen. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem ikke faar en eneste af sine Standsfæller med til, at de 10 Kr. ere en Bagatel, som de godt kunne undvære, tværtimod! Naar vi nu have opnaaet at faa det ind i Loven, hvorfor skulle vi saa være med til at give slip derpaa? Jeg synes virkelig, at vi saa vilde varetage dette Samfundslags Interesser daarligt. Det ærede Medlem ved grumme godt — og derfor er der ingen, der forstaar ham, hverken inden for eller uden for denne Sal — at 10 Kr. virkelig har noget at betyde blandt de Folk, og hvorfor skulde vi give slip derpaa, naar vi en Gang have faaet dem til dem?

Det ærede Medlem sagde, at der var maaske lidt nok af Selvstyre i denne Sag. Ja, saa er det virkelig Interessenternes egen Skyld, for vi have jo den fuldeste og mest udbredte almindelige Valgret. Hvordan er Selvstyret i denne Forening? Det